

Њх однесо'е Катумско село.
Що ъх държале за три години
Лете на сѣнце, зима на чаренѣ,
Дур' ъх сторі'е Катумъ Егюпка,
Дурѣ постигнала мѣшко-но дете.
Та ѣ дадо'е два стана въ рѣще,
Торба на рамо, дете на рѣще,
Та ъх пуці'а мила Маріа
Отъ село въ село лѣбецѣ да питатѣ;
И ми одела мила Маріа
Отъ село въ село, отъ кука въ кука,
И ми отиде въ майкино село,
Въ майкино село, вуйко'а кука, —
„Дарви ме, вуйко, жити Маріа!“ —
„Айде отъ тука цѣрна Егюпка!
Камо Маріа я да те дарва?“
Отъ тука стана мила Маріа,
Пакѣ си отиде таткина кука —
„Дарви ме, татко, жити Маріа!“
И татко викатъ отъ високѣ чардакъ:
„Айде отъ тука Катумъ Егюпка!
Та камо ми ъх мила Маріа,
Я да те дарва, да те пречека!“
Отъ тука стана мила Маріа,
Пак си отиде у мила майка:
„Дарви ме, майко, жити Маріа!“
Тога ѣ велитѣ мила-та майка:
„Айде отъ тука цѣрна Катунке!
Камо Маріа я да те дарва,
Я да те дарва, да те промена!“
Тога ѣ велитѣ мила Маріа:
„Егиди мори, мила майчице,
Ясѣ ми те зна'амѣ, ми те позна'амѣ,
Ти оти сѣ ми мила майчица,
Я сумѣ ти, майко, мила Маріа,
Али ме знаишѣ, алѣ ме паметвишѣ,
Кога ме пуци на жетва д' ода,
Ленѣ да ти бера, ѣчменѣ да жніа,
Ручекѣ да носа на аргати-те,
Та ме стреті'е Турмана Турци